

Gen. 17. 1. ad Abrahamum dicens: Ego Deus Omnipotens: Et, ad Mosen: Apparui Abraham, Isaac, Iacob אֱלֹהֵי אֲבֹתַי in Deo omnipotente.

Ierem. 32. 54 Angelus de Cælo Gabriel, & propheta Ieremias, Coram Deo nihil planè esse impossibile enunciant: & quod coram oculis nostris videtur impossibile, id in Dei oculis possibile esse testantur, adeò ut cumulatè facere possit ultra omne, quod vel petimus, vel cogitamus: Qua de causa Christus ipse, apud Deum omnia esse possible, discretè fatetur &c.

55. Obijciunt impij, qui in corde suo dicunt, non est Deus, Deum non posse mentiri, factum infectum reddere, peccare &c: Ergò. Sed non animadvertunt excæcati isti homines, isthæc perpetrare posse, non perfectionis & potentia, sed imperfectionis & infirmitatis esse τεκμηρίον : & hæc Deus facere si posset, minimè ipsum fore omnipotentem.

Aug. cōtra Faustum lib. 5. de civir. Dei c. 10. 56. Quisquis enim, uti præclare D. Augustinus disputat, ita colligit: Si Deus est omnipotens, faciat, ut quæ facta sunt, facta non fuerint: non videt, se hoc dicere: Si Deus est omnipotens, faciat, ut ea quæ vera sunt, eo ipso, quòd vera sunt, falsa sint. Et alibi: Ideò Deus quædam non potest, Quia est omnipotens: Illa si posset, foret impotens.

57. De ineffabili Dei sapientia, quâ non modo ipse καὶ σοφία , est sapientissimus, vel ipsa potius